Европейски омбудсман

Преводът на страницата е генериран чрез машинен превод [Връзка]. *Машинните преводи могат да съдържат грешки, които да водят до нарушаване на яснотата и точността. Омбудсманът не поема отговорност за евентуални несъответствия. За най-надеждна и правно издържана информация направете справка с: изходната версия в английски препратката по-горе. За повече информация вижте нашата* езикова политика и политика за превода [Връзка].

Решение по случай 640/2019/TE относно прозрачността на процеса на вземане на решения на Съвета на ЕС, водещ до приемането на годишните регламенти за определяне на риболовните квоти

Решение
Случай 640/2019/TE - **Открит на** 10/05/2019 - **Препоръка за** 25/10/2019 - **Решение от** 29/04/2020 - **Засегната институция** Съвет на Европейския съюз (Установено е лошо управление) |

Жалбата се отнася до прозрачността на процеса на вземане на решения в Съвета на ЕС, водещ до приемането на годишните регламенти за определяне на общия допустим улов (ОДУ) на определени рибни запаси в североизточната част на Атлантическия океан за 2017, 2018 и 2019 г. Жалбата беше подадена от организацията ClientEarth, която развива дейност в областта на екологичното право.

Жалбоподателят изрази загриженост, че Съветът (1) не документира позициите на държавите членки, изразени в „подготвителните органи“ на Съвета, състоящи се от национални държавни служители и посланици, както и в рамките на заседанията на Съвета на министрите, (2) не е предоставил, проактивно и в отговор на съответно искане, своевременен достъп до законодателните документи и (3) поддържа регистър на документите, който е непълен и е неудобен за използване.

Омбудсманът застъпи позицията, че въпросните документи са „законодателни документи“ съгласно определението в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи. Освен това документите съдържат „екологична информация“ по смисъла на Регламента относно Конвенцията от Орхус. Достъпът до тези документи следва да е по-широк и по-навременен. Освен това Омбудсманът констатира, че Съветът не е доказал, че предоставянето на достъп до документите ще засегне сериозно, ще забави или ще усложни процеса на вземане на решения.

С оглед на това Омбудсманът препоръча на Съвета да предостави проактивно достъп до документите, свързани с приемането на Регламента за ОДУ, в момента, когато те се предоставят на държавите членки или възможно най-скоро след това.

Съветът отказа да се съобрази с препоръката на Омбудсмана. Това решение е разочароващо. То показва, освен това, че Съветът не разбира напълно критичната връзка между демокрацията и прозрачността на процеса на вземане на решения по въпроси, които имат значително въздействие върху широката общественост. Това е още по-важно, когато вземането на решения се отнася до опазването на околната среда.

Изглежда позицията на Съвета е, че един основополагащ демократичен стандарт, какъвто е законодателната прозрачност, трябва да бъде пожертван в името на постигането на консенсус по политически въпрос, което според Съвета има по-важно значение.

Омбудсманът потвърждава своята констатация за лошо управление и своята препоръка.

Контекст на жалбата

1. Жалбата се отнася до прозрачността на процеса на вземане на решения, водещ до приемането на годишните регламенти за определяне на „общ допустим улов“ (ОДУ) за определени рибни запаси в североизточната част на Атлантическия океан. ОДУ има за цел, наред с другото, да поддържа рибните запаси на устойчиви равнища, което е основна цел на **Регламента** на **ЕС за общата политика в областта на рибарството** [1] [Връзка] (Регламента за ОПОР). [2] [Връзка]

2. Регламентите за ОДУ се приемат от Съвета в съответствие с процедурата, предвидена в Договора за функционирането на Европейския съюз (ДФЕС) [3] [Връзка]. В съответствие с тази процедура всяка година Европейската комисия изготвя предложение за годишния регламент за ОДУ въз основа на научни становища от консултативните органи. Тя обикновено приема предложението си за ОДУ в североизточната част на Атлантическия океан в **края на октомври или началото на ноември** . След това националните държавни служители заседават ежеседмично в един от „подготвителните органи“ на Съвета [4] [Връзка] — Работната група по вътрешна политика на рибарството, за да обсъдят предложението на Комисията. Въз основа на тези подготвителни обсъждания Комитетът на постоянните представители (посланици в Корепер) провежда преговори по предложението около седмица преди заседанието на Съвета по селско стопанство и рибарство, на което присъстващите министри приемат окончателния регламент за ОДУ. Това се случва обикновено в **средата на декември** .

3. Жалбоподателят, правната организация в областта на околната среда ClientEarth, анализира ежегодно как предложенията за ОДУ и окончателният регламент за ОДУ отговарят на изискванията на Регламента за ОПОР. Съветът може да приема ОДУ, който

противоречи на приложимите научни становища, само ако може да предостави научни доказателства или може да покаже, че спазването на научните становища би създало сериозни социални и икономически рискове за участващите риболовни флотове и общности.

4. За своя годишен анализ жалбоподателят се нуждае от набор от информация. За тази цел между 2017 г. и 2019 г. той отправи няколко искания за публичен достъп до документи [5] [Връзка], съхранявани от Съвета във връзка с процеса на вземане на решения, водещ до приемането на Регламента за ОДУ.

5. Недоволен от резултата от своите искания, на 8 април 2019 г. жалбоподателят се обърна към Омбудсмана.

Препоръка на Омбудсмана

6. В препоръката си [6] [Връзка] Омбудсманът счита, че документите, свързани с приемането на годишния регламент за ОДУ, попадат в обхвата на широкото определение на „законодателни документи“ в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи и съответно следва да се ползват от **по-широкия** достъп до такива документи. [7] [Връзка]Омбудсманът също така счита, че документите съдържат информация за околната среда по смисъла на Орхуския регламент. [8] [Връзка] Следователно омбудсманът заключи, че изключението в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи, което гласи, че достъпът до документ се отказва, ако оповестяването би засегнало сериозно процеса на вземане на решения на институцията [9] , трябва да се тълкува ограничително [10] .

7. Омбудсманът отбеляза също така, че документите, свързани с приемането на годишния регламент за ОДУ, **съществуват** поне от края на ноември всяка година. В тези документи се прави цялостен преглед на различните позиции, изразени от делегациите на държавите членки по време на преговорите. Най-забележителен от тях е документ, наречен „Библията“. Омбудсманът установи, че именно този вид информация би била необходима на обществеността, като например на жалбоподателя, за да повлияе на текущия процес на вземане на решения. Тя обаче установи също така, че Съветът не е направил обществено достояние документите, свързани с приемането на регламентите за ОДУ за 2018 г. и 2019 г., докато процесът на вземане на решения е бил в ход. [11] [Връзка] Вместо това документите систематично са маркирани като „LIMITE“, което означава, че Съветът не прави тези документи пряко достъпни за обществеността на своя уебсайт.

8. Омбудсманът потвърди позицията си [12] [Връзка], че ограниченията на достъпа до законодателни документи следва да бъдат както изключителни, така и ограничени по продължителност до абсолютно необходимото. Статутът „LIMITE“ следва да се прилага само за онези документи, които към момента на оценката са освободени от оповестяване въз основа на едно от изключенията, предвидени в правилата на ЕС относно публичния

достъп до документи.

9. По същество Съветът заяви, че предоставянето на документи, като например „библията“, преди приемането на окончателния регламент за ОДУ, би подкопало текущия процес на вземане на решения, защитен от едно от изключенията в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи [13] .

10. Омбудсманът не беше убеден в този аргумент. Тя установи, че Съветът не е доказал, че оповестяването на въпросните документи сериозно би засегнало, удължило или усложнило правилното провеждане на процеса на вземане на решения [14] .

11. С оглед на гореизложеното омбудсманът стигна до заключението, че системното маркиране от Съвета на документи, свързани с процеса на приемане на годишните регламенти за ОДУ за 2018 г. и 2019 г., като „LIMITE“ представлява лошо администриране. Поради това тя препоръча (в съответствие с член 3, параграф 6 от Статута на Европейския омбудсман):
- *Съветът следва проактивно да оповестява публично документите, свързани с приемането на Регламента за ОДУ, в момента, в който те се разпространяват до държавите членки или във възможно най-кратък срок след това.*

12. В отговора си на препоръката на Омбудсмана Съветът потвърди позицията си, че предоставянето на документи като „библията“ преди приемането на окончателния регламент за ОДУ би подкопало текущия процес на вземане на решения. В подкрепа на позицията си Съветът изложи три основни аргумента.

13. Първо, Съветът потвърждава становището си, че макар изискванията за прозрачност да са по-големи, когато Съветът действа в рамките на законодателни дейности, поисканите документи са изготвени в рамките на процедура, водеща до приемането на незаконодателен акт. Следователно „ *по-високият стандарт на прозрачност, който се прилага, когато институциите действат в рамките на законодателен процес, няма същата тежест по отношение на процедурата за вземане на решения, засегната от въпросното разследване* [15] [Връзка]*“* .

14. Второ, Съветът признава, че разглежданите в настоящото разследване документи могат да съдържат информация за околната среда и че в съответствие с Орхуския регламент [16] [Връзка] основанията за отказ, посочени в член 4, параграф 3, първа алинея от правилата на Съюза относно публичния достъп до документи, трябва да се тълкуват ограничително в такива случаи. Въпреки това Съветът отбеляза, че регламентът относно Орхус „ *не изключва възможността да се разчита на изключението, свързано със защитата на процеса на вземане на решения, нито определя автоматично предимството на по-висш обществен интерес* “. [17] [Връзка]

15. Трето, като взема предвид изложените по-горе съображения, Съветът поддържа позицията си, че проактивното оповестяване на спорните документи би засегнало сериозно вземането на решения, довело до приемането на годишния регламент за ОДУ:

- „ *Ако документите, описващи подробно състоянието на преговорите и консолидиращите позиции на държавите членки, бъдат оповестени в хода на преговорите в този контекст, това би рискувало да замрази съответните позиции и да ограничи гъвкавостта на държавите членки да преминат от първоначалните си позиции, както и готовността им за компромис, които са от ключово значение за успешното постигане на споразумение на равнището на Съвета. Оповестяването на първоначалните позиции на държавите членки преди разисканията би довело до по-затвърдени позиции и би намалило свободата им на действие за постигане на компромис, като по този начин би застрашило постигането на споразумение по време на разисканията в Съвета. Това се отнася не само за фазата на процедурата за вземане на решения, водеща до политическо споразумение, но също така е от значение във фазата, водеща до приемането на правните текстове чрез действително гласуване в Съвета. Следователно оповестяването би ограничило възможността за спокойно обсъждане и съгласие, което от своя страна би противоречало на ефективността на процеса на вземане на решения .*

16. Освен това Съветът изтъкна, че този риск от сериозно подкопаване на процеса на вземане на решения не е чисто хипотетичен, а разумно предвидим. В подкрепа на довода си Съветът посочва, че проактивното оповестяване на спорните документи:
- да забави успешния резултат от обсъжданията в Съвета, тъй като при изготвянето на първоначалните си позиции държавите членки трябва да балансират различните засегнати интереси за повече от сто рибни запаса;
- водят до външен натиск, тъй като контекстът, в който се провеждат преговорите, е силно политизиран и подлежи на външно внимание; и
- изискват цялостна оценка на индивидуалната информация, съдържаща се в документите, за всеки отделен случай, за да се провери дали изключенията, предвидени в правилата на ЕС относно достъпа до документи, възпрепятстват такова разкриване. Освен това тези оценки изискват консултации със съответните участници, преди да се разкрие чувствителна информация, отнасяща се до тях.

17. С оглед на изложеното по-горе Съветът потвърждава становището си, че не може проактивно да разкрива спорните документи в настоящото разследване по систематичен начин. Това заключение е в съответствие и с Процедурния правилник на Съвета, съгласно който Съветът може да публикува документи (в контекста на законодателен или незаконодателен процес) само ако те очевидно не са обхванати от някое от изключенията, предвидени в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи.

Оценка на Омбудсмана след препоръката

18. Що се отнася до първия довод, изтъкнат от Съвета, че по-висок стандарт на прозрачност се прилага само когато институциите действат в рамките на законодателен процес, Омбудсманът най-напред желае да повтори една от основните точки, изложени в препоръката ѝ: Общо изискване за откритост и прозрачност се прилага по отношение на дейността на институциите на ЕС — независимо дали е от законодателен характер или

не .

19. Това изискване е залегнало в член 15 от Договора за Европейския съюз. [19] [Връзка] Също така е отразено в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи, които изискват „[т]ези *институции да предоставят, доколкото е възможно, документи пряко достъпни за обществеността в електронна форма или чрез регистър в съответствие с правилата на съответната институция* . [20] С други думи, **всички** документи, които попадат в обхвата на определението за „документ„в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи, независимо от тяхното естество, трябва да бъдат пряко достъпни „ *доколкото е възможно* “. Достъпът до документи може да бъде ограничен само когато се прилага едно (или няколко) от изключенията, предвидени в правилата [21] .

20. В същото време е очевидно, че определени процеси на вземане на решения, особено тези, които водят до актове, които са пряко обвързващи за държавите членки и са пряко или косвено обвързващи за гражданите, изискват още по-висок стандарт на прозрачност. Това със сигурност е така, когато институциите действат в качеството си на законодателни органи. Както отбелязва Съдът в Решение по дело *Turco* , „[о] *снованието в това отношение допринася за укрепването на демокрацията, като позволява на гражданите да упражняват контрол върху цялата информация, която е послужила за основа на законодателен акт. Възможността гражданите да разберат съображенията, на които се основава законодателното действие, е предварително условие за ефективното упражняване на техните демократични права* . [22] Омбудсманът разбира, че основната идея, залегнала в мотивите на Съда, е, че съществуват процеси на вземане на решения, които са от особено значение за обществеността и следователно изискват особено висок стандарт на прозрачност.

21. Тази обосновка е отразена в широкото определение на „законодателни документи„в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи, което **не** се ограничава до документи, изготвени в контекста на официална „законодателна процедура„, а включва всички „ *документи, изготвени или получени в хода на процедурите за приемане на актове,* които са правно обвързващи във или за държавите членки “. Както отбелязва омбудсманът *в препоръката си* , това по-широко определение на „законодателни документи“ беше подчертано от Съда на ЕС в решение от 2018 г.:
- „ *от член 12, параграф 2 от Регламент № 1049/2001* [...] *следва, че не само актовете, приети от законодателя на Съюза, но и по-общо документите, изготвени или получени в хода на процедурите за приемане на актове, които са правно обвързващи във или за държавите членки, трябва да бъдат квалифицирани като „законодателни документи„и следователно при спазване на членове 4 и 9 от този регламент трябва да бъдат пряко достъпни* “.

22. Разграничението между „законодателни актове„и „незаконодателни актове“ в Договорите има формален характер. Както правилно отбелязва Съветът в отговора си до Омбудсмана, само правните актове, приети чрез законодателна процедура, предвидена в член 289 от ДФЕС, могат официално да бъдат наричани „законодателни актове“.

Омбудсманът също така приема, че правното основание на Регламента за ОДУ, член 43, параграф 3 от ДФЕС, не се отнася формално до приемането на „законодателни актове“ по смисъла на Договорите.

23. Омбудсманът обаче не счита, че това формално разграничение е от решаващо значение при определянето на стандарта за прозрачност, който следва да се прилага при приемането на даден акт, в съответствие с горепосочените съображения. Решаващият въпрос е дали процесът на вземане на решения се отнася до приемането на актове, които са правно обвързващи във или за държавите членки. Тази логика е отразена в процедурния правилник на Съвета. Член 8 от тези правила гласи, че:
- *„* **когато на Съвета се представя незаконодателно предложение относно приемането на правила, които са правно обвързващи във или за държавите членки, посредством регламенти, директиви или решения,** *въз основа на съответните разпоредби на Договорите, с изключение на вътрешните мерки, административните или бюджетните актове, актовете относно междуинституционалните или международните отношения или необвързващите актове (като заключения, препоръки или резолюции),* **първото обсъждане на важни нови предложения в Съвета е отворено за обществеността** “. [25] [Връзка]

Следователно в Процедурния правилник на Съвета се признава, че съществуват незаконодателни предложения, свързани с приемането на правила, които са правно обвързващи във или за държавите членки, които са важни и поради това, подобно на „законодателните“ предложения, следва да бъдат обсъждани публично в Съвета.

24. Както посочва Съветът в отговора си до Омбудсмана, „ *при изготвянето на първоначалната си позиция [относно ОДУ] държавите членки трябва да жонглират между различни интереси (промишленост срещу околна среда, малък или мащабен риболов и т.н.) за повече от сто запаса* . [26] [Връзка] Освен това Съветът посочи, че „ *разглежданият процес на вземане на решения се осъществява в контекст, който е силно политизиран и е обект на интензивно външно внимание* “. [27] [Връзка]От тези изявления следва, че е налице значителен обществен интерес от разглеждания процес на вземане на решения в рамките на настоящото разследване, тъй като включва съчетаване и балансиране на значителни екологични, икономически и социални интереси.

25. Омбудсманът счита, че настояването на Съвета в рамките на настоящото разследване относно формалното разграничение между законодателни и незаконодателни актове не е в съответствие с духа на Договорите и правилата на ЕС относно публичния достъп до документи, които изискват висок стандарт на прозрачност при вземането на решения в ЕС и вземането на решения възможно най-близо до гражданите.

26. С оглед на гореизложеното Омбудсманът не е убеден от първия аргумент на Съвета, според който само актовете, които са официално приети чрез законодателна процедура, предвидена в член 289 от ДФЕС, следва да се ползват от по-високия стандарт на

прозрачност, приписван на законодателните документи в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи. Напротив, омбудсманът потвърждава позицията си, че разглежданите в настоящото разследване документи следва да се считат за „законодателни документи“ за целите на Регламент 1049/2001.

27. Що се отнася до втория довод на Съвета, омбудсманът приветства признанието на Съвета, че разглежданите в настоящото разследване документи могат да съдържат информация за околната среда по смисъла на Орхуския регламент. Тя е съгласна със становището на Съвета, че достъпът до информация за околната среда все още може да бъде отказан, ако оповестяването сериозно би засегнало протичащия процес на вземане на решения. Омбудсманът обаче отново заявява, че изключението в правилата на ЕС относно публичния достъп до документи, което гласи, че достъпът до документ се отказва, ако оповестяването би засегнало сериозно процеса на вземане на решения на институцията [28] , трябва да се тълкува ограничително по отношение на информацията за околната среда [29] . Освен това, противно на това, което Съветът изглежда предполага в отговора си до омбудсмана [30] [Връзка], това изискване за ограничително тълкуване на изключението, когато става въпрос за информация за околната среда, **не** е засегнато от законодателния или незаконодателния характер на въпросните документи .

28. Накрая, Съветът изтъкна, че рискът от сериозно засягане на процеса на вземане на решения в случай на проактивно оповестяване не би бил чисто хипотетичен, а разумно предвидим. По същество Съветът заяви, че оповестяването на документи, особено на документите, съдържащи променящи се позиции на държавите членки, би ограничило възможността за спокойно обсъждане на тези въпроси и за постигане на съгласие. Това според Съвета се доказва от важните различни интереси в този процес на вземане на решения, от значителния външен натиск, който може да бъде поставен върху лицата, отговорни за вземането на решения, поради важните икономически и екологични интереси, вниманието, което процесът на вземане на решения привлича (Съветът посочва примера на лобисти, които се опитват да влязат в помещенията на Съвета с печатни баджове) и от необходимостта да се анализират изчерпателно всички документи, преди да бъдат оповестени.

29. Омбудсманът не е убеден в аргументите на Съвета. Тя отново изразява убеждението си, че възможността обществеността, включително членовете на обществеността със значителен интерес към резултата от преговорите, независимо дали са икономически интереси или интереси в областта на околната среда, да изразяват мнения, е неразделна част от упражняването от гражданите на ЕС на техните демократични права. [31] Омбудсманът разбира, че оповестяването в миналото на документи, свързани с текущи законодателни досиета, съдържащи позиции на отделни делегации, не е имало тенденция да наруши процеса на вземане на решения. По това дело тя не разполага с доказателства, които да подсказват, че резултатът ще бъде различен.

30. Поради това омбудсманът потвърждава позицията си, че Съветът не е доказал, че оповестяването на въпросните документи сериозно би засегнало, удължило или усложнило правилното протичане на процеса на вземане на решения [32] .

31. Въз основа на посоченото по-горе омбудсманът потвърждава заключението си, че системното маркиране от Съвета на документи, свързани с процеса на приемане на годишните регламенти за ОДУ за 2018 г. и 2019 г., като „LIMITE“ представлява лошо администриране.

Извод

Въз основа на проверката омбудсманът приключва този случай със следното заключение:

Омбудсманът не е удовлетворен от отговора на Съвета на нейната препоръка. Омбудсманът повтаря препоръката си Съветът да публикува проактивно документите, свързани с приемането на Регламента за ОДУ, в момента, в който те се разпространяват до държавите членки или във възможно най-кратък срок след това.

Жалбоподателят и Съветът ще бъдат информирани за това решение **.**

Емили О'Райли

Европейски омбудсман

Страсбург, 29.4.2020 г.

[1] [Връзка] Регламент (ЕС) № 1380/2013 относно общата политика в областта на рибарството: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/PDF/?uri=CELEX:32013R1380&from=EN [Връзка]

[2] [Връзка] Повече информация за ОДУ: https://ec.europa.eu/fisheries/cfp/fishing_rules/tacs_en [Връзка].

[3] [Връзка] Член 43, параграф 3 от ДФЕС.

[4] [Връзка] Съветът се подпомага от Комитета на постоянните представители на правителствата на държавите членки към Европейския съюз (COREPER) и от над 150 високоспециализирани работни групи и комитети, известни като „подготвителни органи на Съвета“. Тези органи обхващат специфични области на политиката или теми и, наред с другото, подготвят позициите на Съвета.

https://www.consilium.europa.eu/en/council-eu/preparatory-bodies/ [Връзка].

[5] [Връзка] В съответствие с правилата на ЕС относно публичния достъп до документи. Регламент 1049/2001 относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/ALL/?uri=CELEX%3A32001R1049 [Връзка].

[6] [Връзка] Препоръката е достъпна на следния адрес: https://www.ombudsman.europa.eu/en/recommendation/en/120761 [Връзка]

[7] [Връзка] Член 12, параграф 2 от Регламент 1049/2001.

[8] [Връзка] [8] Регламент (ЕО) № 1367/2006 относно прилагането на разпоредбите на Орхуската конвенция за достъп до информация, публично участие в процеса на вземане на решения и достъп до правосъдие по въпроси на околната среда към институциите и органите на Общността: https://eur-lex.europa.eu/legal-content/EN/TXT/?uri=CELEX%3A32006R1367 [Връзка]

[9] [Връзка] Член 4, параграф 3 от Регламент 1049/2001.

[10] Член [Връзка] 6, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 1367/2006; Вж. също Решение на Съда (голям състав) от 4 септември 2018 г., *ClientEarth/Комисия* , C-57/16, точка 100: http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en [Връзка].

[11] [Връзка] С основното изключение са документите, които трябва да бъдат пряко достъпни в съответствие с процедурния правилник на Съвета, вж. член 11, параграфи 3 и 5, приложение II, като например предложението на Комисията.

[12] [Връзка] Вж. също Специален доклад на Европейския омбудсман по стратегическо проучване OI/2/2017/TE относно прозрачността на законодателния процес на Съвета, точка 36, достъпен на адрес: https://www.ombudsman.europa.eu/en/special-report/en/94921 [Връзка]

[13] [Връзка] Член 4, параграф 3 от Регламент 1049/2001.

[14] [Връзка] Решение на Съда (голям състав) от 4 септември 2018 г., ClientEarth/Комисия, C-57/16, точка 108: http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en [Връзка].

[15] [Връзка] Параграф 17 от становището на Съвета: https://www.ombudsman.europa.eu/en/correspondence/en/124286 [Връзка].

[16] [Връзка] Член 6, параграф 1.

[17] [Връзка] Параграф 5 от становището на Съвета.

[18] [Връзка] Параграф 28 от становището на Съвета.

[19] [Връзка] Съгласно член 15, параграф 1 от ДЕС *„[з]а да се насърчи доброто управление и да се гарантира участието на гражданското общество, институциите, органите, службите и агенциите на Съюза провеждат работата си възможно най-открито“* . За тази цел *„[в]сяка институция, орган, служба или агенция гарантира, че нейното производство е прозрачно и разработва в своя процедурен правилник специални разпоредби относно достъпа до нейните документи“* (член 15, параграф 3 от ДЕС).

[20] [Връзка] Член 12, параграф 1 от Регламент 1049/2001.

[21] [Връзка] Член 4 от Регламент 1049/2001.

[22] [Връзка] Решение на Съда (голям състав) от 1 юли 2008 г., *Кралство Швеция и Maurizio Turco/Съвет на Европейския съюз* , съединени дела C-39/05 P и C-52/05 P, точка 46: http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-39/05&language=en [Връзка].

[23] [Връзка] Член 12, параграф 2 от Регламент 1049/2001.

[24] [Връзка] Решение на Съда (голям състав) от 4 септември 2018 г., *ClientEarth/Комисия* , C-57/16, точка 85: http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en [Връзка].

[25] [Връзка] Добавен е акцентът. В същото време Омбудсманът отбелязва, че процедурният правилник на Съвета не следва широкото определение на „законодателни документи„в член 12, параграф 2 от правилата на ЕС относно публичния достъп до документи, а определя законодателен документ като „ *всеки документ, изготвен или получен в хода на процедурите за приемане на законодателен акт* “. Подобен рестриктивен подход заслужава съжаление.

[26] [Връзка] Параграф 29 от становището на Съвета.

[27] [Връзка] Параграф 30 от становището на Съвета.

[28] [Връзка] Член 4, параграф 3 от Регламент 1049/2001.

[29] Член [Връзка] 6, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 1367/2006; Вж. също Решение на Съда (голям състав) от 4 септември 2018 г., *ClientEarth/Комисия* , C-57/16, точка 100: http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en [Връзка].

[30] [Връзка] Член 19 от становището на Съвета гласи: „ *По отношение на член 6, параграф 1, второ изречение от Регламент (ЕО) № 1367/2006 Съдът действително е постановил в своето решение Client Earth, че във връзка със съображение 15 от него по-специално основанието за отказ, посочено в член 4, параграф 3, първа алинея от Регламент № 1049/2001, трябва да се тълкува ограничително по отношение на*

информацията за околната среда,

като се има предвид общественият интерес, обслужван от разкриването на исканата информация,

по този начин се цели по-голяма прозрачност по отношение на тази информация. Тя трябва да се носи в

имайте предвид обаче, че това решение е постановено в контекста на законодателен процес на Съюза в

зачитане на екологичните въпроси и съответните документи, които определят дали

Комисията ще започне законодателна процедура съгласно Договорите .

[31] [Връзка] Решение на Съда (голям състав) от 4 септември 2018 г., *ClientEarth/Комисия* , C-57/16, точка 101: http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en [Връзка].

[32] [Връзка] Решение на Съда (голям състав) от 4 септември 2018 г., *ClientEarth/Комисия* , C-57/16, точка 108: http://curia.europa.eu/juris/liste.jsf?num=C-57/16&language=en [Връзка].